

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2003-12140-54
Sagsbeh.: SEB
Fil-navn: Dokument 3

Besvarelse af spørgsmål nr. 83 (L 140), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 21. marts 2006

Spørgsmål 83:

"I Politikens kronik den 27. februar 2006 "Mere tvang i psykiatrien", er blandt andet anført: "Efter nedjustering af antallet af sengepladser i psykiatrien igennem de sidste årtier – i forbindelse med indførelse af distriktpsychiatrien – er der i perioder massive problemer med overbelægning på de psykiatriske afdelinger rundt omkring på landets sygehuse. Set i det lys er det klart, at man må frygte, at indførelsen af ambulante tvang vil føre til eksperimenterende udskrivninger i pressede situationer. Ligesom man kan frygte, at de patienter, der betragtes som særligt "besværlige" vil blive udskrevet før tid sammen med et krav om ambulante tvangsbehandling." Der anmodes om ministerens kommentar hertil. I besvarelsen bedes endvidere oplyst udviklingen i antal sengepladser siden 1985 og overbelægningssituationen.

Svar:

Spørgsmålet om, hvorvidt en patient skal behandles under indlæggelse på en psykiatrisk afdeling, eller om vedkommende eventuelt kan behandles ambulante, beror som anført ved besvarelsen af spørgsmål 43 og 74 på et sundhedsfagligt skøn. Spørgsmålet om, hvorvidt en patient er "besværlig" kan selvfølgelig ikke indgå i denne vurdering. Jeg deler således ikke den skepsis i forhold til landets psykiatriske overlæger, som spørgsmålet afspejler, og har tillid til, at der ikke "foretages eksperimenterende udskrivninger".

Som jeg blandt andet ved besvarelsen af spørgsmål 38 og 43 har understreget, gælder psykiatrilovens overordnede og grundlæggende princip om mindste middel også i forhold til beslutninger om tvungen opfølgning efter udskrivning. Dette indebærer, at den behandlingsansvarlige overlæge til stadighed har ansvaret for at anvende den mindst indgribende foranstaltning i forhold til den enkelte patient. Heraf følger også, at tvungen opfølgning ikke kan sættes i værk som alternativ til en indlæggelse.

For så vidt angår udviklingen i antallet af sengepladser og belægningsprocenten kan jeg henvise til nedenstående oversigt, som Sundhedsstyrelsen har udarbejdet. Årene 1985 og 1986 er ikke medtaget på grund af store strukturelle ændringer i disse år. Opgørelsen i disse år medtager sengepladser ved psykiatriske plejehjem og er derfor ikke sammenlignelige med de efterfølgende år.

Tabel: Sengepladser og belægningsprocenter på psykiatriske specialer fra 1987 til 2004

År	Normerede sengepladser	Belægningsprocent
1987	5.893	85,0
1988	5.639	83,8
1989	5.209	84,8
1990	4.906	85,6
1991	4.728	85,1
1992	4.338	90,0
1993	4.242	92,4
1994	4.259	92,9
1995	4.204	90,1
1996	4.209	91,0
1997	4.161	94,9
1998	4.125	95,3
1999	4.148	95,3
2000	4.001	96,0
2001	3.990	94,3
2002	3.879	93,9
2003	3.756	93,4
2004	3.559	94,3